

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 decembrie 2009 —
Comisia Europeană/Republica Federală Germania**

(Cauza C-424/07) ⁽¹⁾

*(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Comunicații electronice — Directiva 2002/19/CE —
Directiva 2002/21/CE — Directiva 2002/22/CE — Rețele și
servicii — Reglementare națională — Piețe noi)*

(2010/C 113/03)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Braun și A. Nijenhuis, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma, agent, C. Koenig, profesor, S. Loetz, Rechtsanwalt)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul) (JO L 108, p. 7), a articolelor 6, 7, a articolului 8 alineatul (1), a articolului 15 alineatul (3) și a articolului 16 din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, p. 33), precum și a articolului 17 alineatul (2) din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) (JO L 108, p. 51) — Definierea, analiza și reglementarea piețelor noi — Reglementare națională care definește în mod general „piețele noi” și stabilește condiții restrictive în ceea ce privește reglementarea acestora de către autoritatea națională de reglementare și aplicarea procedurii de consultare prevăzute de dreptul comunitar privind măsurile în vederea definirii și analizării acestor piețe

Dispozitivul

1. Prin adoptarea articolului 9a din Legea privind telecomunicațiile (Telekommunikationsgesetz) din 22 iunie 2004, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 8 alineatul (4) din Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul), al articolelor 6 și 7, al articolului 8 alineatele (1) și (2), al articolului 15 alineatul (3) și al articolului 16 din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun

pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru), precum și al articolului 17 alineatul (2) din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal).

2. Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 283, 24.11.2007.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 9 martie 2010 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Federală
Germania**

(Cauza C-518/07) ⁽¹⁾

*[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directiva 95/46/CE — Protecția persoanelor fizice în ceea ce
privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera
circulație a acestor date — Articolul 28 alineatul (1) —
Autorități naționale de supraveghere — Independență —
Tutelă administrativă exercitată asupra acestor autorități]*

(2010/C 113/04)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Docksey, C. Ladenburger și H. Krämer, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma și J. Möller, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (reprezentanți: H. Hijmans și A. Scirocco)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 28 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială 13/vol.

17, p. 10) — Obligația statelor membre de a garanta că autoritățile naționale de supraveghere responsabile de controlul prelucrării datelor cu caracter personal își exercită atribuțiile în condiții de independență deplină — Supunerea la controlul statal a autorităților de supraveghere ale landurilor responsabile de controlul prelucrării datelor cu caracter personal în alte domenii decât cele publice

Dispozitivul

1. Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 28 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, prin supunerea la tutela statului a autorităților de supraveghere competente pentru supravegherea prelucrării datelor cu caracter personal de către organismele altele decât cele publice și de către întreprinderile de drept public care iau parte la concurența pe piață (öffentlich rechtliche Wettbewerbsunternehmen) în diferitele landuri, transpunând astfel în mod eronat cerința potrivit căreia aceste autorități își exercită atribuțiile „în condiții de independență deplină”.
2. Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.
3. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 37, 9.2.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 2 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Janko Rottmann/Freistaat Bayern

(Cauza C-135/08) ⁽¹⁾

(Cetățenia Uniunii — Articolul 17 CE — Cetățenia unui stat membru dobândită prin naștere — Cetățenia unui alt stat membru dobândită prin naturalizare — Pierderea cetățeniei de origine ca urmare a acestei naturalizări — Pierderea cu efect retroactiv a cetățeniei dobândite prin naturalizare în considerarea manoperelor frauduloase săvârșite cu ocazia dobândirii acesteia — Apatrie care are drept consecință pierderea statutului de cetățean al Uniunii)

(2010/C 113/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Janko Rottmann

Pârât: Freistaat Bayern

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesverwaltungsgericht — Interpretarea articolului 17 din Tratatul CE — Dobândirea cetățeniei unui stat membru care presupune pierderea definitivă a cetățeniei statului membru de origine — Pierderea noii cetățeniei cu efect retroactiv din cauza manevrelor frauduloase săvârșite la dobândirea acesteia — Statutul de apatrie al persoanei în cauză având drept consecință pierderea cetățeniei Uniunii

Dispozitivul

Dreptul Uniunii, în special articolul 17 CE, nu se opune ca un stat membru să retragă unui cetățean al Uniunii Europene cetățenia acestui stat membru dobândită prin naturalizare atunci când aceasta a fost obținută în mod fraudulos, cu condiția ca această decizie de retragere să respecte principiul proporționalității.

⁽¹⁾ JO C 171, 5.7.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 2 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Aydin Salahadin Abdulla (C-175/08), Kamil Hasan (C-176/08), Ahmed Adem, Hamrin Mosa Rashi (C-178/08), Dler Jamal (C-179/08)/Bundesrepublik Deutschland

(Cauzele conexe C-175/08, C-176/08, C-178/08 și C-179/08) ⁽¹⁾

[Directiva 2004/83/CE — Standarde minime referitoare la condițiile de acordare a statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară — Calitate de „refugiat” — Articolul 2 litera (c) — Încetarea statutului de refugiat — Articolul 11 — Schimbarea circumstanțelor — Articolul 11 alineatul (1) litera (e) — Refugiat — Temere nefondată de persecuție — Aprecieri — Articolul 11 alineatul (2) — Revocarea statutului de refugiat — Probă — Articolul 14 alineatul (2)]

(2010/C 113/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht